

Begrundelse i de Vilkaar, hvorunder vore Erhverv virker, og som jo dikteres af Verdensmarkedet, men ogsaa deri, at Venstre er et Folkeparti, hvis Bestræbelser maa gaa ud paa at holde vore Erhverv oppe i Erkendelse af, at det er igennem dem, de Midler skal tilvejebringes, hvoraf hele Befolkningen skal leve. Naar Venstre til enhver Tid har arbejdet for at tilvejebringe en god social Lovgivning, hvis Hovedformaal har været at yde Støtte til dem, der ikke ved egen Hjælp og egne Midler var i Stand til at holde sig oppe, skete dette i Overbevisningen om, at det var i hele Samfundets velforstaaede Interesse, og vort Syn paa denne Sag er fremdeles det samme, som det i mange Aar har været. Men som der er et gammelt Ord, der siger, at for lidt og for meget fordærver alt, saaledes er det ogsaa en given Sag, at de offentlige Byrder nødvendigvis maa nedsættes, naar Ervervenes Indtægter svigter saa føleligt, som Tilfældet har været de sidste Aar.

Regeringen har altsaa forstaaet Tidens Krav og vil fortsætte sit Arbejde med at indrette den offentlige Økonomi derefter. Der er for mig ingen Tvivl om, at jo hurtigere vi i Stat og Kommune samt i det private Liv indretter os efter de ændrede Forhold i Verden, jo hurtigere kommer vi over Krisen. Derfor finder jeg det saare trist, at Regeringens Program bliver mødt med saa stor Modstand her i Salen, thi dette Program er jo i Pagt med Livets Lov, der absolut siger, at vi maa nedad med Udgifterne. Denne Lov kommer vi alle sammen til at bøje os for, enten vi gør det gerne eller ugerne.

Under de Overvejelser, som nu skal foretages med Hensyn til en Lettelse af Beskatningen her i Landet, vil jeg gerne henlede den højtærede Regerings Opmærksomhed paa et Andragende, som er indsendt fra Dansk Skovforening angaaende en Lettelse i Beskatningen af vore Skove. Jeg tror for øvrigt ogsaa, Det danske Hedeselskab har henledet Regeringens Opmærksomhed paa dette Forhold. Gennem flere Aarhundreder gik det tilbage med Landets Træbestand, en Mængde Skove blev ryddet eller ødelagt paa anden Maade, saa at Danmark ved det 19de Aarhundredes Begyndelse stod som et af de skovfattigste Lande i Europa. Først Skovfredningsloven af 1805 hemmede Ødelæggelsen, for saa vidt som den skyldes Menneskene, og siden er det gaaet jævnt fremad. De senere Aartier har dog for Jyllands Vedkommende i fremragende

Grad forøget Skovarealet som Følge af Naaleplantagernes Fremvækst. Det Arbejde, som her er udrettet, har været til stort Gavn for Landet, hvilket ogsaa er anerkendt fra alle Sider, men derfor er det ogsaa uheldigt at beskutte Skovene og Plantagerne paa en saadan Maade, at Skovejerne ser sig nødsaget til at forcere Hugsten udover, hvad naturligt er. Og dette vil jo før eller senere føre til Opspising af Skovenes Vedforraad og til sidst til Skovenes Forsvinden. Det er der sikkert ingen, som ønsker, og derfor maa den Uret, der er begaaet mod Skovene i skattemæssig Henseende, gøres god igen, thi som det er nu, virker særlig Formueskatten med sin stærkt progressive Stigning direkte nedbrydende paa det store Arbejde, som i en Aarrække har fundet Sted her i Landet for at bevare og udvide vore Skove og Plantager.

Jeg ønsker dernæst at gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Schmidt, som omtalte Plantningssagen i Sønderjylland og udtalte Ønsket om, at Staten skulde købe Jord dernede og plante Læbælter, hvilket jeg tror vil blive en ret kostbar Historie. Det er sikkert rigtigt, at Sønderjylland paa dette Omraade staar tilbage for det øvrige Jylland, fordi Udviklingen i den tyske Tid ogsaa med Hensyn til dette Spørgsmaal har staaet i Stampe. Jeg skal dog oplyse det ærede Medlem om, at straks efter Genforeningen udstrakte Hedeselskabet sin Virksomhed til de sønderjydske Landsdele, og der er allerede udrettet et betydeligt Arbejde med Hensyn til Plantning, Mergling og Afvanding. Jeg skal ogsaa nævne, at Landet er indkredset af Plantningsforeninger, ligesom der straks efter Genforeningen paa Initiativ af kendte Mænd blev stiftet Plantningsselskaber i Sønderjylland, hvortil der blev tegnet Aktier i det øvrige Land, fordi man heroppe i det gamle Land gerne vilde være med i Arbejdet for at bøde paa det, der tidligere var forsømt, saa at Midt- og Vestslesvig efterhaanden kunde faa et lignende Udseende som Midt- og Vestjylland. Det ærede Medlem vil saaledes se, at man heroppefra meget tidligt har haft sin Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold, og at der allerede er udrettet et betydeligt Arbejde i Retning af at skaffe Læ for de barske Vinde.

Der er under denne Finanslovbehandling særlig fra Socialdemokratiets Side rettet meget stærke Angreb paa Regeringen og den Politik, den har ført, man har endogsaa karakteriseret den med Sprogets